

SEJM
RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ
VI kadencja
Prezes Rady Ministrów
RM 10-147-08

Druk nr 1027
Warszawa, 23 września 2008 r.

Pan
Bronisław Komorowski
Marszałek Sejmu
Rzeczypospolitej Polskiej

Na podstawie art. 118 ust. 1 Konstytucji Rzeczypospolitej Polskiej z dnia 2 kwietnia 1997 r. przedstawiam Sejmowi Rzeczypospolitej Polskiej projekt ustawy

- o ratyfikacji Umowy między Rzeczpospolitą Polską a Królestwem Marokańskim o przekazywaniu osób skazanych, podpisanej w Rabacie dnia 30 czerwca 2008 r.

W załączeniu przedstawiam także opinię dotyczącą zgodności proponowanych regulacji z prawem Unii Europejskiej.

Ponadto uprzejmie informuję, że do prezentowania stanowiska Rządu w tej sprawie w toku prac parlamentarnych zostali upoważnieni Minister Spraw Zagranicznych i Minister Sprawiedliwości.

(-) Donald Tusk

W imieniu Rzeczypospolitej Polskiej
PREZYDENT RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

podaje do powszechnej wiadomości:

W dniu 30 czerwca 2008 r. została podpisana w Rabacie Umowa między Rzeczpospolitą Polską a Królestwem Marokańskim o przekazywaniu osób skazanych.

Po zaznajomieniu się z powyższą Umową, w imieniu Rzeczypospolitej Polskiej oświadczam, że:

została ona uznana za słuszną zarówno w całości, jak i każde z postanowień w niej zawartych,

- jest przyjęta, ratyfikowana i potwierdzona,
- będzie niezmiennie zachowywana.

Na dowód czego wydany został akt niniejszy, opatrzony pieczęcią Rzeczypospolitej Polskiej.

Dano w Warszawie, dnia

2008 r..

PREZYDENT
RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

PREZES RADY MINISTRÓW

U S T A W A
z dnia

**o ratyfikacji Umowy między Rzeczpospolitą Polską a Królestwem Marokańskim
o przekazywaniu osób skazanych, podpisanej w Rabacie dnia 30 czerwca 2008 r.**

Art. 1. Wyraża się zgodę na dokonanie przez Prezydenta Rzeczypospolitej Polskiej ratyfikacji Umowy między Rzeczpospolitą Polską a Królestwem Marokańskim o przekazywaniu osób skazanych, podpisanej w Rabacie dnia 30 czerwca 2008 r.

Art. 2. Ustawa wchodzi w życie po upływie 14 dni od dnia ogłoszenia.

U Z A S A D N I E N I E

Potrzeba zawarcia Umowy

Dotychczas w stosunkach między Rzeczpospolitą Polską a Królestwem Marokańskim brak było formalno-prawnej podstawy do przekazywania osób skazanych celem odbycia kary w państwie ojczystym skazanego. W stosunkach prawnych z Marokiem obowiązuje Umowa między Polską Rzeczpospolitą Ludową a Królestwem Marokańskim o pomocy prawnej w sprawach cywilnych i karnych, sporządzona w Warszawie dnia 21 maja 1979 r. (Dz. U. z 1983 r. Nr 14, poz. 69 i 70), jednakże nie reguluje ona kwestii przekazywania osób skazanych z terytorium jednego państwa do drugiego.

Zawarciem Umowy o przekazywaniu osób skazanych zainteresowane były obie Strony. Umowa, określając zasady wzajemnego przekazywania skazanych, tworzy formalno-prawne podstawy do powrotu skazanych obywateli polskich do kraju. Wydaje się to szczególnie istotne z uwagi na trudne warunki odbywania kary pozbawienia wolności w Królestwie Marokańskim.

Przekazywanie osób skazanych

Umowa będzie miała zastosowanie do obywateli jednego państwa, którzy na terytorium drugiego państwa zostali skazani na karę pozbawienia wolności. Przekazanie ich do kraju ojczystego ma służyć ułatwieniu ich resocjalizacji. Istotną gwarancję praw skazanego przewiduje ust. 2 art. 2, który nakłada na państwo skazania obowiązek informowania odbywającego karę o treści Umowy, tak by mógł on podjąć decyzję o możliwości skorzystania z instytucji w niej uregulowanych.

Warunki, których spełnienie jest niezbędne dla przekazania skazanego określa art. 3. Wprowadza on przede wszystkim zasadę podwójnej karalności czynu stanowiącego podstawę skazania (punkt 1) oraz zasadę zgody skazanego na przekazanie (punkt 4). Postanowienie art. 3 pkt 5 przewiduje minimalny okres kary, jaki powinien pozostać skazanemu do odbycia, aby można było przekazać go do kraju ojczystego. Okres ten wynosi 9 miesięcy, z tym że w wyjątkowych wypadkach Strony mogą uzgodnić przekazanie również wtedy, gdy okres kary pozostałej do odbycia jest krótszy niż 9 miesięcy (zdanie 2 pkt. 5 art. 3).

Artykuł 4 Umowy określa przyczyny odmowy przejęcia wykonania. Przyczyny te zostały podzielone na obligatoryjne, tj. takie, których zaistnienie bezwzględnie wyłącza

przekazanie skazanego. Do przyczyn takich należy dokonanie oceny przez państwo wezwane, że przekazanie naruszałoby porządek publiczny tego państwa, suwerenność lub bezpieczeństwo. Taka formuła pozwoli na odmowę przejęcia np. w wypadkach przestępstw politycznych czy skazania przez sąd szczególny. Obligatoryjną przesłanką odmowy jest także przedawnienie.

Artykuł 4 ustęp 2 przewiduje natomiast fakultatywne przesłanki odmowy, tj. takie, których zaistnienie może stanowić podstawę odmowy przekazania. Należy do nich np. nieuregulowanie wobec państwa skazania przez skazanego zobowiązań finansowych wynikających ze skazania lub zaistnienie powagi rzeczy osądzonej (wniosek dotyczy skazania za czyny prawomocnie osądzone w państwie wykonania).

Artykuły 5 –11 Umowy regulują kwestie proceduralne.

Artykuł 5 określa tryb porozumiewania się. Wnioski winny pochodzić od ministra sprawiedliwości i być przekazywane ministrowi sprawiedliwości drugiej Strony.

Przepisy art.6 – 7 normują formę wniosku i określają niezbędne załączniki. Wśród tych przepisów należy zwrócić uwagę na art. 7 ust. 1 lit. c, który należy rozumieć w ten sposób, że niezbędne jest załączenie informacji dotyczących przepisów o możliwości warunkowego przedterminowego zwolnienia.

Istotny z punktu widzenia praktycznego jest przepis art. 9 Umowy, który zwalnia wszystkie dokumenty przekazywane w ramach tej Umowy z obowiązku legalizacji.

Artykuł 10 Umowy wprowadza obowiązek tłumaczenia dokumentów na język francuski.

Zasady ponoszenia kosztów stosowania Umowy przewiduje art. 11. Zgodnie z tym przepisem koszty te ponosi państwo wykonania orzeczenia, z wyjątkiem kosztów powstałych wyłącznie na terytorium państwa skazania. Regulacja ta w pełni odpowiada normie zawartej w art. 17 Europejskiej konwencji o przekazywaniu osób skazanych z dnia 21 marca 1983 r., której Polska jest stroną od dnia 1 marca 1995 r. Ewentualne koszty związane z przekazywaniem obywateli polskich do kraju nie pociągną za sobą istotnego obciążenia finansowego państwa.

Dążenie do zbliżenia postanowień Umowy do standardów europejskich, związanych z instytucją przekazywania skazanych, doprowadziło do ustalenia skutków przekazania, w tym zasad wykonywania kary po przejęciu (art. 12 – 17).

Art. 13 ust. 1 statuuje zasadę związania państwa wykonania ustaleniami stanu faktycznego oraz rodzajem i wymiarem kary, z zastrzeżeniem jednak ust. 2 tego artykułu. Przepis ust. 2 pozwala polskiemu sądowi na przekształcenie kary, tak aby jej rodzaj i wymiar odpowiadał polskiemu systemowi prawnemu. Niedopuszczalne jest jednak takie przekształcenie, w efekcie którego skazany znalazłby się w sytuacji mniej korzystnej od tej, w jakiej by się znajdował w państwie skazania. Przepis ten w istocie swojej stanowi przejęcie zasad wynikających z art.10 Europejskiej konwencji o przekazywaniu osób skazanych.

W art. 13 ust. 3 wprowadzona została zasada, że wykonanie kary po przejęciu podlega przepisom państwa wykonania. Państwo skazania zachowuje jednak wyłączną jurysdykcję w zakresie zmiany orzeczenia (art.17).

Gwarancją praw skazanego jest wprowadzenie zasady zaliczania na poczet kary w państwie wykonania okresu pozbawienia wolności skazanego w państwie skazania.

Istotne znaczenie ma zapis art. 18, który przewiduje że Umowę stosuje się również do orzeczeń wydanych przed jej wejściem w życie.

Art. 19 reguluje kwestię wymiany poglądów dotyczących stosowania umowy, spotkań ekspertów i rozstrzygania sporów dotyczących interpretacji lub stosowania Umowy.

Przepisy końcowe Umowy (art. 20 – 21) regulują problematykę tymczasowego stosowania Umowy, wejścia Umowy w życie i jej wypowiedzenia. Z uwagi na przedstawioną przez stronę marokańską informację o długotrwałej procedurze związanej z ratyfikacją Umowy, co potwierdza dotychczasowa praktyka w stosunkach polsko-marokańskich (np. od podpisania umów o popieraniu i wzajemnej ochronie inwestycji oraz o transporcie morskim do ich wejścia w życie upłynęło 5 lat, zaś w przypadku umowy o międzynarodowych przewozach drogowych okres ten wyniósł 15 lat), strony zdecydowały o wprowadzeniu zasady tymczasowego stosowania Umowy (możliwość taką przewiduje art. 25 Konwencji Wiedeńskiej z dnia 23 maja 1969 r. o prawie traktatów). Oznacza to więc, iż mimo braku ratyfikacji przez Strony, Umowa będzie mogła być stosowana już od chwili podpisania, co jest korzystne dla obywateli polskich odbywających karę pozbawienia wolności w Maroku.

Obydwie strony bazowały w trakcie rokowań na tekście Europejskiej konwencji o przekazywaniu osób skazanych. Uznając, że tekst tej konwencji w języku polskim opublikowany w Dzienniku Ustaw stanowi oficjalne tłumaczenie konwencji z języka francuskiego, strona polska przejęła do tekstu umowy dwustronnej sformułowania zawarte w konwencji.

Skutki i tryb związania się Umową:

W zakresie skutków prawnych Umowa umożliwi wprowadzenie procedury przekazywania skazanych do Polski z Królestwa Marokańskiego, jak i z Polski do Królestwa Marokańskiego.

W związku z tym, że Umowa zawiera przepisy samowykonalne, nie będzie zachodziła konieczność dokonywania zmian prawa wewnętrznego, bowiem będzie mogła ona być stosowana bezpośrednio, mając pierwszeństwo przed ustawą z dnia 6 czerwca 1997 r. Kodeks postępowania karnego (art. 91 ustęp 1 i 2 Konstytucji RP z dnia 2 kwietnia 1997 r.).

Jeśli chodzi o skutki społeczne, Umowa przyczyni się do lepszej resocjalizacji skazanego przez zapewnienie mu odbywania kary w państwie ojczystym.

Biorąc pod uwagę określone w Umowie warunki przekazywania (zwłaszcza minimalny okres kary pozostałej do odbycia) oraz czas trwania procedury przekazania, przepisy Umowy mogą w chwili obecnej znaleźć zastosowanie do dwóch (na sześciu) obywateli polskich odbywających karę pozbawiania wolności w Maroku.

Umowa nie wywrze skutków gospodarczych i politycznych.

Umowa podlega w Polsce ratyfikacji w trybie art. 89 ust. 1 pkt 2 i 5 Konstytucji RP i art. 12 ust. 2 ustawy z dnia 14 kwietnia 2000 r. o umowach międzynarodowych (Dz. U. Nr 39, poz. 443), bowiem dotyczy wolności, praw i obowiązków obywatelskich określonych w Konstytucji (art. 41, art. 42 i art. 52 Konstytucji) oraz spraw uregulowanych w ustawie – Kodeks postępowania karnego.

U M O W A

MIĘDZY

RZECZĄPOSPOLITĄ POLSKĄ

A

KRÓLESTWEM MAROKAŃSKIM

O PRZEKAZYWANIU OSÓB SKAZANYCH

Rzeczpospolita Polska i Królestwo Marokańskie, zwane dalej „Stronami”,

dążąc do umocnienia i rozwoju przyjacielskich stosunków oraz współpracy między obydwooma państwami, a w szczególności do umocnienia ich współpracy prawnej, oraz

pragnąc umożliwić osobom skazanym odbywanie pozostałej kary pozbawienia wolności we własnym państwie w celu ułatwienia ich resocjalizacji,

uzgodniły co następuje:

ROZDZIAŁ I

POSTANOWIENIA OGÓLNE

Artykuł 1

DEFINICJE

W rozumieniu niniejszej Umowy

1. „Państwo skazania” oznacza państwo, w którym skazano osobę, która może być lub została przekazana,
2. „Państwo wykonania” oznacza państwo, do którego skazany może być lub został przekazany w celu odbycia kary,
3. „orzeczenie” oznacza jakąkolwiek decyzję sądową o skazaniu,
4. „skazanie” oznacza jakąkolwiek karę lub środek polegający na pozbawieniu wolności orzeczone przez organ sądowy na czas określony lub nieokreślony za popełnienie przestępstwa,
5. „skazany” oznacza osobę skazaną prawomocnie na terytorium jednej ze Stron.

Artykuł 2

ZASADY

1. Skazany na terytorium jednej ze Stron może być, zgodnie z postanowieniami niniejszej Umowy, przekazany na terytorium drugiej Strony w celu odbycia w tym państwie orzeczonej kary.
2. Państwo skazania powinno poinformować skazanego, w odniesieniu do którego może mieć zastosowanie niniejsza Umowa, o wynikającej z

tej Umowy możliwości przekazania do własnego państwa w celu odbycia kary.

Artykuł 3

WARUNKI PRZEKAZANIA

Niniejsza Umowa ma zastosowanie, jeżeli spełnione są następujące warunki:

1. działanie lub zaniechanie stanowiące podstawę skazania stanowi przestępstwo w rozumieniu prawa Państwa wykonania lub stanowiłoby przestępstwo, w wypadku popełnienia na jego terytorium,
2. skazany jest obywatelem Państwa wykonania,
3. orzeczenie jest prawomocne i wykonalne,
4. skazany dobrowolnie i z pełną świadomością skutków prawnych wyraża zgodę na przekazanie; jeżeli skazany nie jest zdolny ze względu na wiek lub stan fizyczny lub psychiczny do wyrażenia zgody, wyraża ją jego przedstawiciel prawny,
5. w chwili otrzymania wniosku o przekazanie okres kary pozostałej do odbycia wynosi co najmniej 9 miesięcy. W wyjątkowych wypadkach Strony mogą uzgodnić przekazanie również wtedy, gdy okres kary pozostałej do odbycia jest krótszy niż 9 miesięcy,
6. Państwo skazania i Państwo wykonania wyrażają zgodę na przekazanie.

Artykuł 4

PRZYCZYNY ODMOWY

1. Przekazanie skazanego nie nastąpi, jeżeli:
  - a. Strona wezwana uzna, że przekazanie naruszałoby jej porządek publiczny, suwerenność lub bezpieczeństwo,
  - b. nastąpiło przedawnienie według prawa Państwa wykonania.

2. Przekazanie skazanego może nie nastąpić, jeżeli:
  - a. skazany nie wywiązał się z obowiązku zapłaty grzywien, kar pieniężnych, odszkodowań, kosztów sądowych lub innych należności związanych ze skazaniem,
  - b. wniosek dotyczy skazania za czyny prawomocnie osądzone w Państwie wykonania,
  - c. skazany jest również obywatelem Państwa skazania,
  - d. czyny będące podstawą skazania są ścigane w Państwie wykonania,
  - e. właściwy organ Państwa wykonania podejmie prawomocną decyzję o odstąpieniu od ścigania lub prawomocną decyzję o umorzeniu postępowania za te same czyny.

Rozdział II

POSTĘPOWANIE

Artykuł 5

TRYB POROZUMIEWANIA SIĘ

1. Wnioski kieruje się przez ministra sprawiedliwości Strony wzywającej do ministra sprawiedliwości Strony wezwanej. Odpowiedzi powinny być przekazywane jak najszybciej w tym samym trybie.
2. Strona wezwana powinna niezwłocznie zawiadomić Stronę wzywającą o wyrażeniu zgody na przekazanie lub jej odmowie.
3. Odmowa przekazania wymaga uzasadnienia.

Artykuł 6

WNIOSKI O PRZEKAZANIE

1. Wniosek o przekazanie może złożyć Państwo skazania lub Państwo wykonania.
2. Wniosek sporządza się na piśmie. Zawiera on określenie tożsamości skazanego, jego obywatelstwa, miejsca zamieszkania oraz pobytu.
3. Skazany lub jego przedstawiciel prawny może wystąpić z prośbą do jednej ze Stron o złożenie wniosku.

Artykuł 7

ZAŁĄCZANE DOKUMENTY

1. Państwo wykonania, na poparcie swego wniosku lub w odpowiedzi na wniosek Państwa skazania, powinno mu przekazać następujące dokumenty:
  - a. dokument lub oświadczenie stwierdzające, że skazany jest obywatelem tego państwa,
  - b. treść przepisów prawnych Państwa wykonania, z których wynika, że działanie lub zaniechanie, stanowiące podstawę skazania w Państwie skazania stanowią przestępstwo w rozumieniu prawa Państwa wykonania lub stanowiłyby takie przestępstwo w wypadku popełnienia na jego terytorium,
  - c. treść przepisów prawnych Państwa wykonania dotyczących warunków wykonania kary.
2. Państwo skazania, na poparcie swego wniosku lub w odpowiedzi na wniosek Państwa wykonania, powinno mu przekazać następujące dokumenty:
  - a. uwierzytelniony odpis orzeczenia wraz ze stwierdzeniem prawomocności i wykonalności oraz tekst przepisów prawnych, które zastosowano,
  - b. informację określającą okres kary, datę rozpoczęcia jej wykonywania z uwzględnieniem ewentualnego aresztu tymczasowego i o wszelkich innych okolicznościach dotyczących wykonywania kary,
  - c. oświadczenie odebrane przez właściwy organ zawierające zgodę skazanego lub jego przedstawiciela prawnego,
  - d. wszelkie przydatne informacje o warunkach wykonywania kary w Państwie skazania.

3. Zarówno Państwo skazania jak i Państwo wykonania mogą żądać nadesłania dokumentów lub przydatnych informacji przed wystąpieniem z wnioskiem o przekazanie lub przed podjęciem decyzji o wyrażeniu zgody lub odmowie.
4. Skazany powinien zostać poinformowany o przebiegu jego sprawy oraz o wszelkich decyzjach podjętych przez którąkolwiek ze Stron w zakresie wniosku o przekazanie.

Artykuł 8

INFORMACJE O WYKONYWANIU

Państwo wykonania informuje Państwo skazania o wykonywaniu kary:

1. gdy uzna karę za wykonaną,
2. gdy skazany zbiegł przed wykonaniem kary, lub
3. gdy Państwo skazania zażąda specjalnego sprawozdania.

Artykuł 9

ZWOLNIENIE OD LEGALIZACJI

Dokumenty przekazywane w trybie niniejszej Umowy są zwolnione od legalizacji.

Artykuł 10

JĘZYKI

Wnioski oraz inne dokumenty przesyłane na podstawie niniejszej Umowy wymagają tłumaczenia na język francuski.

Artykuł 11

KONWÓJ I KOSZTY

1. Państwo wykonania zapewnia konwój skazanego.
2. Koszty przekazania, w tym konwoju, ponosi Państwo wykonania, chyba, że obie Strony uzgodnią inaczej.
3. Koszty powstałe wyłącznie na terytorium Państwa skazania ponosi to państwo.
4. Państwo wykonania może jednak podjąć działania mające na celu odzyskanie od skazanego wszystkich lub części kosztów związanych z jego przekazaniem.

Rozdział III

SKUTKI PRZEKAZANIA

Artykuł 12

SKUTKI DLA PAŃSTWA SKAZANIA

1. Przejęcie skazanego przez organy Państwa wykonania powoduje zaprzestanie wykonywania kary w Państwie skazania. Jeżeli skazany po przekazaniu uchyla się od odbycia kary i opuszcza terytorium Państwa wykonania, Państwo skazania odzyskuje prawo do wykonania tej części kary, którą powinien on odbyć w Państwie wykonania.

2. Państwo skazania nie może wykonać kary, jeżeli Państwo wykonania uzna ją za odbytą.

Artykuł 13

SKUTKI DLA PAŃSTWA WYKONANIA

1. Z zastrzeżeniem ustępu 2, Państwo wykonania jest związane ustaleniami stanu faktycznego oraz rodzajem i wymiarem kary, zawartymi w orzeczeniu skazującym.
2. Jeżeli wymiar kary jest niezgodny z ustawodawstwem Państwa wykonania, Państwo wykonania może dostosować karę do kary lub środka przewidzianego przez jego prawo za przestępstwo tego samego rodzaju. Kara lub środek powinny możliwie najbardziej odpowiadać swoim rodzajem karze wymierzonej w orzeczeniu do wykonania. Nie może ono zastrzyc kary wymierzonej w Państwie skazania, ze względu na rodzaj lub wymiar, ani przekraczać górnej granicy zagrożenia przewidzianej przez prawo Państwa wykonania.
3. Z zastrzeżeniem artykułów 16 i 17 niniejszej Umowy do wykonania kary w Państwie wykonania stosuje się prawo tego państwa. Jedyne to państwo jest właściwe do podejmowania decyzji dotyczących warunków wykonywania kary. Państwo wykonania uwzględnia na poczet kary całkowity okres pozbawienia wolności skazanego w Państwie skazania.

Artykuł 14

SKUTKI PRZEKAZANIA DLA SKAZANEGO

Skazany, który został przekazany zgodnie z postanowieniami niniejszej Umowy nie może być ponownie ścigany lub aresztowany w Państwie wykonania za przestępstwo, za które orzeczono karę w Państwie skazania, stanowiące podstawę przekazania.

Artykuł 15

ZAKOŃCZENIE WYKONYWANIA KARY

1. Państwo skazania niezwłocznie zawiadamia Państwo wykonania o wszelkich decyzjach lub środkach podjętych na jego terytorium i kończących wykonywanie kary.
2. Państwo wykonania powinno zaprzestać wykonywania kary niezwłocznie po zawiadomieniu go przez Państwo skazania o wydaniu orzeczenia pozbawiającego karę wykonalności.

Artykuł 16

UŁASKAWIENIE, AMNESTIA I ZAMIANA KARY

Każda ze Stron może zastosować ułaskawienie, amnestię lub zamienić karę na inną, zgodnie ze swoją konstytucją lub innymi przepisami.

Artykuł 17

ZMIANA ORZECZENIA

Państwo skazania jest wyłącznie właściwe w przedmiocie dopuszczalności postępowania zmierzającego do zmiany orzeczenia.

ROZDZIAŁ IV
POSTANOWIENIA KOŃCOWE

Artykuł 18

ZAKRES CZASOWY

Niniejsza Umowa ma zastosowanie do wykonywania orzeczeń wydanych zarówno przed jak i po jej wejściu w życie.

Artykuł 19

**WYMIANA POGLĄDÓW, KONSULTACJE I ROZTRZYGANIE
SPORÓW**

1. Jeżeli obie Strony uznają to za celowe mogą dokonać wymiany poglądów dotyczących stosowania niniejszej Umowy. Mogą one również wnosić o przeprowadzenie spotkania ekspertów reprezentujących ministerstwa sprawiedliwości obu Stron.
2. Spory dotyczące interpretacji lub stosowania niniejszej Umowy będą rozstrzygane w drodze rokowań między obydwoma Stronami.

Artykuł 20

STOSOWANIE TYMCZASOWE I WEJŚCIE W ŻYCIE

1. Niniejsza Umowa będzie stosowana tymczasowo od chwili jej podpisania.
2. Niniejsza Umowa wejdzie w życie w chwili otrzymania ostatniej notyfikacji o zakończeniu procedury przewidzianej przez konstytucję każdej ze Stron.

3. Niniejsza Umowa zawarta jest na czas nieokreślony.

Artykuł 21

WYPOWIEDZENIE

1. Każda ze Stron może w każdej chwili wypowiedzieć niniejszą Umowę w drodze notyfikacji drugiej Stronie.
2. Wypowiedzenie wywołuje skutki po upływie trzech miesięcy od daty otrzymania notyfikacji.
3. Jednakże niniejsza Umowa będzie nadal stosowana do wykonywania kar osób przekazanych zgodnie z tą Umową zanim wypowiedzenie wywoła skutki.

Na dowód czego pełnomocnicy obu Stron, właściwie do tego upoważnieni, podpisali niniejszą Umowę.

Sporządzono w ..... dnia ..... w dwóch egzemplarzach, każdy w językach polskim, arabskim i francuskim, przy czym każdy tekst jest jednakowo autentyczny.

W razie rozbieżności przy ich interpretacji tekst francuski uważany będzie za rozstrzygający.

W imieniu
Rzeczypospolitej Polskiej

W imieniu
Królestwa Marokańskiego

CONVENTION

ENTRE

LA REPUBLIQUE DE POLOGNE

ET

LE ROYAUME DU MAROC

SUR

LE TRANSFEREMENT DES PERSONNES CONDAMNEES

La République de Pologne et le Royaume du Maroc, ci-dessous dénommés "les Parties";

Soucieux de renforcer et de développer les relations d'amitié et la coopération entre les deux pays, et en particulier de renforcer la coopération judiciaire entre eux, et

Désireux de permettre à des personnes condamnées de passer le reliquat d'une peine privative de liberté dans leur propre pays pour faciliter le processus de leur réinsertion sociale;

Sont convenus de ce qui suit:

CHAPITRE 1 - DISPOSITIONS GÉNÉRALES

Article premier

DEFINITIONS

Au sens de la présente Convention:

- 1) "l'Etat de condamnation" désigne l'Etat où a été condamnée la personne qui peut être transférée ou l'a déjà été;
- 2) "l'Etat d'exécution" désigne l'Etat vers lequel le condamné peut être transféré ou a déjà été transféré afin d'y subir sa condamnation;
- 3) "Jugement" désigne une décision de justice prononçant une condamnation;
- 4) "Condamnation" désigne toute peine ou mesure privative de liberté prononcée par une autorité judiciaire pour une durée limitée ou indéterminée, en raison d'une infraction pénale.
- 5) "Condamné" désigne toute personne ayant fait l'objet d'une condamnation définitive sur le territoire de l'une ou de l'autre Partie.

Article 2

PRINCIPES

- 1) Le condamné sur le territoire d'une Partie peut, conformément aux dispositions de la présente Convention, être transféré vers le territoire de l'autre Partie pour y subir la condamnation qui lui a été infligée.
- 2) Tout condamné auquel la présente Convention peut s'appliquer doit être informé par l'Etat de condamnation de la possibilité qui lui est accordée par la présente Convention d'être transféré vers son pays pour subir sa peine.

Article 3

CONDITIONS DU TRANSFEREMENT

La présente Convention sera mise en œuvre aux conditions suivantes:

- 1) l'acte ou omission qui ont donné lieu à la condamnation doivent constituer une infraction pénale au regard du droit de l'Etat d'exécution ou devraient en constituer une s'ils survenaient sur son territoire;
- 2) le condamné doit être un ressortissant de l'Etat d'exécution;
- 3) le jugement doit être définitif et exécutoire;
- 4) le condamné, volontairement et étant pleinement conscient des conséquences juridiques qui en découlent doit donner son consentement au transfèrement ;
si le condamné, en raison de son âge ou de son état physique ou mental, est incapable d'exprimer son consentement, son représentant légal doit consentir à son transfèrement.
- 5) la durée de condamnation que le condamné a encore à subir doit être au moins de neuf mois à la date de réception de la demande de transfèrement.
Dans des cas exceptionnels, les deux parties peuvent convenir d'un transfèrement même si le reliquat de la peine est inférieur à neuf mois.
- 6) l'Etat de condamnation et l'Etat d'exécution doivent être d'accord sur le transfèrement.

Article 4

MOTIFS DE REFUS

- 1) Le transfèrement d'un condamné n'aura pas lieu si :
  - a. la Partie requise considère qu'un transfèrement porterait préjudice à son ordre public, à sa souveraineté ou à sa sécurité,
  - b. la prescription est acquise d'après la loi de l'Etat d'exécution .

2) Le transfèrement d'un condamné peut ne pas avoir lieu, si :

- a. le condamné ne s'est pas acquitté des amendes, pénalités financières, indemnités, frais judiciaires ou autres sommes afférentes à sa condamnation.
- b. la condamnation qui motive la demande est fondée sur des faits qui ont fait l'objet d'un jugement définitif dans l'Etat d'exécution;
- c. le condamné a également la nationalité de l'Etat de condamnation;
- d. les faits qui ont motivé la condamnation font l'objet de poursuites dans l'Etat d'exécution;
- e. l'autorité compétente dans l'Etat d'exécution prend une décision définitive de ne pas engager de poursuites ou décide définitivement de mettre fin à des poursuites exercées auparavant pour les mêmes faits.

CHAPITRE II - PROCEDURE

Article 5

VOIES DE COMMUNICATION

1) Les demandes doivent être adressées par le Ministre de la Justice de l'Etat requérant au Ministre de la Justice de l'Etat requis. Les réponses sont transmises par la même voie dans les meilleurs délais.

2) La Partie requise doit informer la Partie requérante dans les plus brefs délais de sa décision d'accepter ou de refuser la demande de transfèrement.

3) Une décision de refus doit être motivée.

Article 6

DEMANDES DE TRANSFEREMENT

- 1) La demande de transfèrement peut être présentée par l'Etat d'exécution ou par l'Etat de condamnation.
- 2) Toute demande doit être formulée par écrit. Elle indique l'identité du condamné, sa nationalité, son domicile et son lieu de résidence.
- 3) Le condamné ou son représentant légal peuvent présenter auprès d'une des Parties la demande de transfèrement .

Article 7

PIECES A L'APPUI

- 1) L'Etat d'exécution doit fournir les documents suivants soit à l'appui de sa demande, soit en réponse à la demande formulée par l'Etat de condamnation:
  - a. un document ou une déclaration indiquant que le condamné a la nationalité de cet Etat;
  - b. une copie des dispositions légales de l'Etat d'exécution desquelles il résulte que l'acte ou omission qui ont donné lieu à la condamnation dans l'Etat de condamnation constituent une infraction pénale au regard du droit de l'Etat d'exécution ou en constituerait une s'ils survenaient sur son territoire;
  - c. une copie des dispositions légales de l'Etat d'exécution relative aux modalités d'exécution des sanctions.
- 2) L'Etat de condamnation doit fournir les documents suivants soit à l'appui de sa demande, soit en réponse à la demande formulée par l'Etat d'exécution.

- a. une copie certifiée conforme du jugement, avec attestation certifiant que ce dernier est définitif et exécutoire ainsi que les dispositions légales appliquées ;
- b. l'indication de la durée de la condamnation, le début de la sanction privative de liberté compte tenu de la détention préventive éventuelle et mentionnant tout autre acte affectant l'exécution de la condamnation;
- c. une déclaration recueillie par une autorité compétente constatant le consentement du condamné ou de son représentant légal;
- d. toute information utile sur les modalités de l'exécution de la sanction dans l'Etat de condamnation.

3) L'Etat de condamnation et l'Etat d'exécution peuvent, l'un et l'autre, demander à recevoir tout document ou toute information nécessaires avant de présenter une demande de transfèrement ou de prendre la décision d'accepter ou de refuser le transfèrement.

4) Le condamné doit être informé de l'évolution de son dossier, ainsi que de toute décision prise par l'une des deux Parties au sujet du transfèrement.

Article 8

INFORMATIONS CONCERNANT L'EXECUTION

L'Etat d'exécution fournira des informations à l'Etat de condamnation concernant l'exécution de la condamnation:

- 1) lorsqu'il considère terminée l'exécution de la condamnation;
- 2) si le condamné s'évade avant que l'exécution de la condamnation ne soit terminée,
- 3) si l'Etat de condamnation lui demande un rapport spécial.

Article 9

DISPENSE DE LEGALISATION

Les pièces transmises en exécution de la présente Convention sont dispensées de toute formalité de légalisation.

Article 10

LANGUES

La demande de transfèrement, et tout autre pièce transmises en vertu de la présente Convention doivent être traduites en langue française.

Article 11

ESCORTE ET FRAIS

- 1) L'Etat d'exécution fournit l'escorte pour le transfèrement.
- 2) Les frais de transfèrement y inclus de l'escorte sont à la charge de l'Etat d'exécution, sauf s'il en est décidé autrement par les deux Parties.
- 3) Les frais occasionnés exclusivement sur le territoire de l'Etat de condamnation sont à la charge de cet État.
- 4) L'Etat d'exécution peut toutefois recouvrer tout ou une partie des frais de transfèrement auprès du condamné.

CHAPITRE III - CONSEQUENCES DU TRANSFEREMENT

Article 12

EFFETS DANS L'ETAT DE CONDAMNATION

1) La prise en charge du condamné par les autorités de l'Etat d'exécution suspend l'exécution de la condamnation dans l'Etat de condamnation. Lorsque le condamné, une fois transféré, se soustrait à l'exécution de la sanction et quitte le territoire de l'Etat d'exécution, l'Etat de condamnation récupérera le droit d'exécuter le reliquat de la peine qu'il aurait eu à purger dans l'Etat d'exécution.

2) L'Etat de Condamnation ne peut plus exécuter la condamnation lorsque l'Etat d'exécution considère l'exécution de la condamnation comme étant terminée.

Article 13

EFFETS DANS L'ETAT D'EXECUTION

1) Sous réserve de l'alinéa 2, l'Etat d'exécution est lié par les constatations des faits, ainsi que par la nature juridique et la durée de la sanction résultant de la condamnation.

2) Si la durée est incompatible avec la législation de l'Etat d'exécution, ce dernier peut adapter cette sanction à la peine ou mesure prévue par sa propre loi pour des infractions de même nature. Cette peine ou mesure correspond, autant que possible, quant à sa nature, à celle infligée par la condamnation à exécuter. Elle ne peut aggraver par sa nature ou par sa durée la sanction prononcée dans l'Etat de condamnation ni excéder le maximum prévu par la loi de l'Etat d'exécution.

3) Sous réserve des articles 16 et 17 de la présente Convention, l'exécution de la peine dans l'Etat d'exécution est régie par la loi de cet Etat. Il est seul compétent pour prendre les décisions concernant les modalités d'exécution de la sanction. Il déduit de la sanction l'intégralité de la période de privation de liberté subie par le condamné dans l'Etat de condamnation.

Article 14

CONSEQUENCES DU TRANSFEREMENT POUR LE CONDAMNE

Le condamné transféré, conformément aux dispositions de la présente Convention, ne peut pas être poursuivi ou arrêté à nouveau dans l'Etat d'exécution sur la base des faits qui ont donné lieu à la condamnation dans l'Etat de condamnation.

Article 15

CESSATION DE L'EXECUTION DE LA SANCTION

1) L'Etat de condamnation informera sans délai l'Etat d'exécution de toute décision ou mesure intervenue sur son territoire qui met fin à l'exécution.

2) L'Etat d'exécution doit mettre fin à l'exécution de la condamnation dès qu'il a été informé par l'Etat de condamnation de toute décision ou mesure qui a pour effet d'enlever à la condamnation son caractère exécutoire.

Article 16

GRACE , AMNISTIE ET COMMUTATION

Chaque Partie peut accorder la grâce, l'amnistie ou la commutation de la peine conformément à sa Constitution ou à ses autres règles juridiques.

Article 17

REVISION DU JUGEMENT

L'Etat de condamnation, seul, a le droit de statuer sur tout recours en révision introduit contre le jugement.

CHAPITRE IV - DISPOSITIONS FINALES

Article 18

APPLICATION DANS LE TEMPS

La présente Convention est applicable à l'exécution des condamnations prononcées soit avant soit après sa mise en application.

Article 19

ECHANGES DE POINTS DE VUES, CONSULTATIONS ET REGLEMENTS DES DIFFERENDS

1) Si elles le jugent utile, les deux Parties peuvent procéder à des échanges de points de vues sur l'application de la présente Convention. Elles peuvent également demander la convocation d'une réunion d'experts représentant les Ministères de la Justice des deux Parties.

2) Les différends découlant de l'interprétation ou de l'application de la présente Convention sont réglés par la voie de la négociation entre les deux Parties.

Article 20

APPLICATION PROVISOIRE ET ENTRÉE EN VIGUEUR

1) La présente Convention sera appliquée à titre provisoire dès sa signature

2) La présente Convention entrera en vigueur à la date de réception de la dernière notification écrite attestant l'accomplissement des formalités constitutionnelles requises dans chacun des deux Parties.

3) La présente Convention est conclue pour une durée indéterminée.

Article 21

DENONCIATION

- 1) Chacune des Parties peut, à tout moment dénoncer la présente Convention par le moyen d'une notification écrite adressée à l'autre Partie par voie diplomatique.
- 2) La dénonciation prendra effet trois mois après la date de réception de la notification.
- 3) Toutefois, la présente Convention continuera à s'appliquer à l'exécution des condamnations de personnes transférées conformément à ladite Convention foi de quoi les représentants des deux parties dûment autorisés à cet effet ont signé la présente Convention.

Fait à *Rabat*... le *30.06.2008* en double exemplaire, en langues polonaise, arabe et française, les trois textes faisant également foi.
En cas de difficulté d'interprétation, le texte français prévaudra.

Pour la République de Pologne

Hipocis Cwizhabal

Pour Le Royaume du Maroc

[Signature]

**URZĄD
KOMITETU INTEGRACJI EUROPEJSKIEJ
SEKRETARZ
KOMITETU INTEGRACJI EUROPEJSKIEJ
SEKRETARZ STANU**

Mikołaj Dowgielewicz

Min.MD/034/08/DP/ma

Warszawa, dnia 11 września 2008 r.

**Pan Maciej Berek
Sekretarz Rady Ministrów**

Opinia o zgodności z prawem Unii Europejskiej wniosku Ministra Sprawiedliwości o ratyfikację Umowy między Rzeczpospolitą Polską a Królestwem Marokańskim o przekazywaniu osób skazanych, podpisanej w Rabacie dnia 30 czerwca 2008 r. oraz projektów uchwały Rady Ministrów w sprawie przedłożenia Umowy do ratyfikacji, ustawy o ratyfikacji Umowy oraz dokumentu ratyfikacyjnego sporządzona na podstawie art. 9 pkt 3 w zw. z art. 2 ust. 1 pkt 2 i ust. 2 pkt 2a ustawy z dnia 8 sierpnia 1996 r. o Komitecie Integracji Europejskiej (Dz. U. Nr 106, poz. 494) przez Sekretarza Komitetu Integracji Europejskiej Mikołaja Dowgielewicza

Szanowny Panie Ministrze,

W związku z wnioskiem Ministra Sprawiedliwości o ratyfikację Umowy między Rzeczpospolitą Polską a Królestwem Marokańskim o przekazywaniu osób skazanych, podpisanej w Rabacie dnia 30 czerwca 2008 r. oraz projektami uchwały Rady Ministrów w sprawie przedłożenia Umowy do ratyfikacji, ustawy o ratyfikacji Umowy oraz dokumentu ratyfikacyjnego, przedłożonymi wraz z uzasadnieniem wniosku, tekstem Umowy oraz informacją o zakresie i wynikach przeprowadzonego postępowania uzgadniającego (pismo z dnia 8.09.2008 r. nr RM-111-183-08 oraz RM-10-147-08), uprzejmie informuję, iż nie zgłaszam uwag do powyższych dokumentów.

Jednocześnie pozwalam sobie wyrazić następującą opinię:

Wniosek oraz projekty uchwały, ustawy oraz dokumentu ratyfikacyjnego nie są objęte prawem Unii Europejskiej.

Z poważaniem,

Do uprzejmej wiadomości:

Pan Andrzej Kremer
Podsekretarz Stanu
Ministerstwo Spraw Zagranicznych

Z up. Sekretarza Komitetu
Integracji Europejskiej

PODSEKRETARZ STANU
Silwona Jędrzejewska